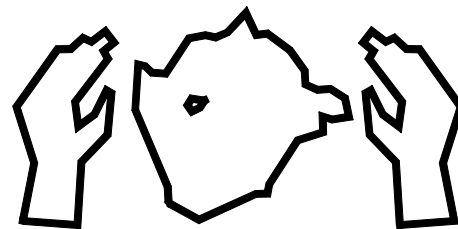

Mieninfo

Nr 3 / 2011 september, oktober, november

Red: Jan Sikkema 0459-851 30 / Eivor Lindstrand 0459-851 22 / Björn Jäderås 0459-851 43

Adress: Hakefors 3 , 362 92 Tingsryd

e-post: info@bjk.g.se

webbsida: www.miengruppen.se

Avloppens tillstånd i Mienbygden – kan vi hjälpas åt?

De flesta av oss har vid det här laget haft besök av kommunens avloppsinventerare och många har säkert fått ett tråkigt meddelande att de måste åtgärda sina avloppsanordningar. För somliga är det förmodligen relativt bråttom, innebärande att man måste åtgärda inom viss angiven tid, medan beskedet för andra har formulerats lite mera luddigt som att åtgärder kommer att krävas på sikt.

Hur och när det enskilda hushållet biter i det sura äpplet vet jag inte. Det ÄR en sur och obehaglig tugga, främst för att den är så vansinnigt dyr, som jag förstått på dem som redan följt inventerarens/kommunens uppmaningar.

För att åtminstone försöka få fram lite rimligare priser vill jag föreslå att alla vi som ännu inte tagit steg till förbättringar GEMENSAMT inhämtar offerter från gräv- och avloppsreparatörer. Det vore ju konstigt om inte exempelvis 50 uppdrag på samma ort skulle billiggöra för varje enskilt hushåll.

Det är förmodligen inte mer bråttom än att vi skulle kunna avvakta framtida offerter från gräv- och reparatörer i samband med det bredband som förhoppningsvis blir av. Har man fått ett stort uppdrag vore det inte otänkbart att man ytterligare skulle kunna sänka priset på avloppsgrävningen?

Jag antar att vi/ni alla är intresserade att få jobben utfört så billigt (och bra) som möjligt. Hur vi kan ordna detta rent praktiskt återstår att se, men detta är i alla fall ett första initiativ.

Ring mig på 0459 85105 eller maila claire.lieberath@telia.com. Bra om man inledningsvis kan få en uppfattning om hur många hushåll det kan handla om.

Apropå bredband

Har ni skrivit under avtalen och skickat till Petra Nilsson? Ni som ännu inte bestämt är, är i valet och kvalet, fatta pennan och beslutet!

GLÖM inte att den som av någon anledning någon gång säljer sin fastighet får tillbaka sin bredbandsinvestering av den nye ägaren.

Och att det går alldeles utmärkt att vara med, dvs betala sin andel av kostnaderna och därmed säkra sig för framtiden, utan att för den sakens skull behöva ansluta sig till nätet.

Går du inte med nu – ja så blir det dyrare om du skulle ångra dig senare. Det betyder att du då inte får ta del av de bidrag som vi förväntar oss att få.

Vi är alla beroende av varandra för att projektet ska vara ekonomiskt försvarbart att genomföra. Och vi som bor här året om är i hög grad beroende av att fritidshusägarna visar sig solidariska med oss. Vi må uppfattas som relikter från det gamla bondesamhället, men det kanske är på tiden att ändra på den synen – vi ska också överleva och vi har exakt samma behov av teknik som stadsborna.

En välfungerande teknik och infrastruktur är som bekant en förutsättning för att bli en Mienbygden ska kunna finnas kvar som en 'levande landsbygd'.

Claire

Amerikaresan

Jag ringer till SAS,
beställer en flygbiljett
av första klass.
Jodå, det kostar en hel del,
Men lyxa till
det någon gång
är väl inte så fel ?

Till Amerika resan går
För det har jag drömt om
i många år.
Jag besöker Grand Canyon
och Colorado Springs,
naturskönare platser det nog ej finns

I Denver jag går till min broders grav.
Det var ett tag sedan han begav sig av.
Far över till Hawaii för ett tag,
Dit åker man ju inte varje dag.

Jo, vet ni vad som hände mig där?
Min närmaste granne jag träffade här.
Förvånade blev vi ju båda två.
Ja, så kan det gå.
Hawaii var som en underbar dröm.
Av mig får den högsta beröm.

I Hollywood kanske en filmroll jag får
Det vore kul,
men då ska man vara ung och vacker,
ej gammal och ful.
I Las Vegas jag träffade min idol Dolly Parton,
Hon ser fortfarande ut som bara de arton.

Alvestasonen Joe Labero fanns också där.
I Amerika är han en älskad trollkonstnär.
Att tycka om honom kan man ej låta bli
med sin fantastiska magi.

John Travolta bjuder upp mig till dans,
Inte många som får en sådan chans,
att få dansa med en världsartist.
Kom ej ihåg när jag gjorde det sist.

Får nog spela på något flipperspel.
Där kan man vinna en hel del.
Dollarn börjar ta slut i portmonnän,
är ej så rund som den var förut.
Efter spelet blev jag total pank,
Får nog låna på någon bank.

Politik har jag alltid varit intresserad av.
Nu till Vita Huset jag far.
Karin från Gröntebo
kände president Obama ej till,
men han sa ”Välkommen in,
så jag får höra vad du vill.”

Goda och bra politiska råd av mig han får,
Så nu blir han nog omvald
även de kommande år.
En del av mina åsikter, tyckte han var bra.
Men det var mycket annat han ej kunde godta.

Typiskt presidenter,
man måste tycka och tänka som de gör.
Då får man bättre gehör.
Jag hälsar presidentparet välkommen till
Gröntebo.
Där bjuder jag på Smålandskringlor,
för de är ju så goda.

Nu åker jag till Florida
och tar mig ett dopp,
men finns det olja i vattnet,
då blir det stopp.
BP-oljan kanske ännu finns kvar.
Allt de kanske ej borttagit har.

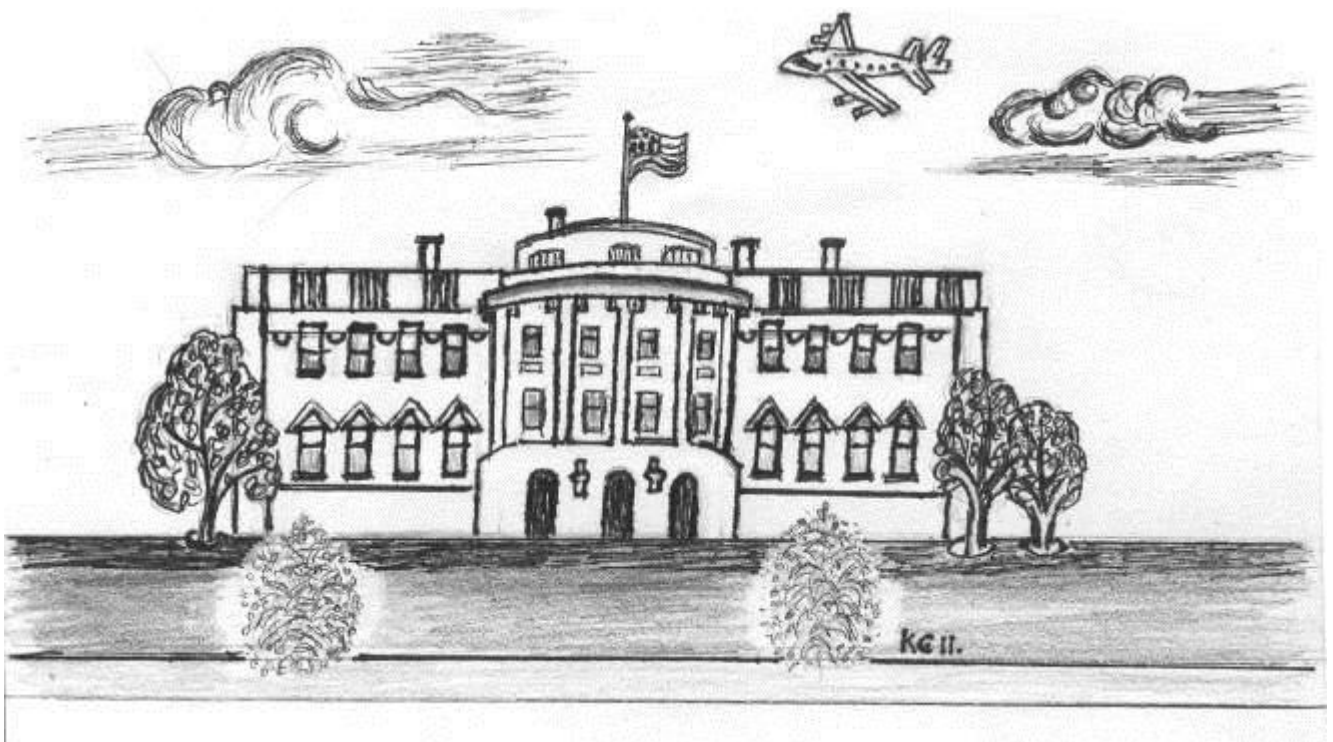
I New Jersey jag släktingar har,
så dit jag också far.
"Oh, välkommen, välkommen vår småländska
vän!
Så roligt att få se dig igen!"
De bjuder på plommonpaj och flottmunkar,
USA:s specialitet, en flottig beläggning
i munnen jag fick av det.
Tacka vet jag småländsk ostkaka.
Betydligt bättre den smaka.

Karl-Oskar och Kristina jag tänkte på ibland,
när de med båt for från Karlshamn,
till sitt nya land.
Men för dem det gick ganska så bra
Med invandringen till USA.

Från New Yorks flygplats jag far,
Längtan till hemlandet drar.
Till frihetsgudinnan jag vinkar farväl.
Hon ser dominant ut,
men har en fredlig och godhjärtad själ.
Med sin fackla hon vinkar åter till mig.
"Karin, oh Karin var rädd om dig!"

Lycka till med din långa resa till Sweden.
Ni har haft tur som så länge har fått behålla
freden.
Välkommen åter till vårt fantastiska land.
Jag önskar då att få krama din hand."
Är åter i Växjö och Smålands Airport,
En trevlig resa som jag ej vill ha ogjort.

Text och bild: Karin Cederqvist

Grillfest vid Gårdsgölen i Hunnamåla

Efter en regnig dag tog sig ett 30-tal entusiaster ner till den årliga träffen vid gårdsgölen i Hunnamåla den 15 juli kl. 17. Runt alla bord satt gäster med anknytning till Hunnamåla. C W Mellgren hälsade alla välkomna och lät gästboken gå runt. Grillmästaren Niklas såg till att alla kunde grilla den medhavda maten. Lotterier med många vinster avverkades och stort gemyt infann sig då alla pratade med varandra och trivdes. Stort tack till arrangörerna Hasse och Britt Martinsson CW och Karin Mellgren samt Christer och Niklas Martinsson.

Blir det en ny fest år 2012? Det hoppas nog alla på.

Konst- och Hembygdsrundan

I år blir det bara 3 prickar i vårt område. Förutom undertecknad är det Christer Lieberath på Sjörup och Annelie Haack i Yttre Källehult. Själv ställer jag ut i mitt nya gjuteri hemma i Hakefors.

Christer och mej känner ni väl till men Annelie kanske behöver en presentation.

Normalt bor Annelie i Pinneberg som är en kommun strax utanför Hamburg. Men hon har tillsammans med sin man Claus en sommarstuga i Yttre Källehult där dom spenderar sin tid en stor del av året.

Annelie är medlem i en grupp som heter Künstlergilde Pinneberg som vi i Tingsrydgruppen har ett samarbete med. Vi har haft några utställningar och andra projekt ihop och kommer att ha så framöver också.

Annelie arbetar ofta med lite udda tekniker i sina målningar. Hon kan tex låta dukarna ligga i vatten med järn långa tider så dom får rostfläckar. Eller limma in tyg, papper, metall eller dylikt innan hon börjar måla. Målningen "Winter" här blir väl dock inte rättvis i svartvit.

Rundan är i år den 3-4 september kl 10-18. Jag har kartor för den som vill ha eller så kan du kolla på www.konstohembygd.se /Björn

Loppis

Samma helg som Konstrundan men kl 10-17 är det loppis i Bygdegården i Gäddeviksås. Förutom loppiset är det servering av fika och korv hälsar Bygdegårdsföreningen.

Kakkalas

Ni som ännu inte har lagt på er vinterhullet ännu har chans den 23 oktober för då är det stora kakkalaset i Bygdegården igen. Ät kakor tills du storknar för bara 50:- hälsar Aila.

När doktor Widerström fick skäll för 64:50

Otaliga historier har cirkulerat, om den färgstarke och lärde teol. doktorn och kyrkoherden Carl Wilhelm Widerström i Urshult. Det var han, som ganska avogt mot kvinnor, sådes ha räckt dem endast ett finger vid kyrkotagning. Han uppges ha varit synsk, att om, exempelvis, hans dräng tog hans galoscher på sig, kunde drängen få se synen från andevärlden...

Vare därmed hur som helst. Denna kraftperson, född i Skirö 1834 och död i Urshult 1913, var son till inspektören C P Widerström och Susanna Norlin. Denne hans gamle fader, skrev för jämt 100 år sedan följande brev, som genom en tillfällighet kommit i undertecknads ägo, och vid den tid då sonen Carl Wilhelm, enligt Herdeminnat avlagt pastoralexamen nyss, nämligen 1871. (Hän synes, att döma av en mängd kyrkliga handlingar från Sunnerbo, ha varit verksam där före sitt tillträde till Urshult 1876).

Brevet publiceras därför att hans utomordentligt skönskrivande fader med så fin och vänlig ironi faktiskt läxade upp sin begåvade son och gav honom en liten erinran om att man ej skall glömma fattiga föräldrar. Brevet lyder in extenso:

Wernamo 12 febr 1872

Min älskade Wilhelm!

Förliden lördagsafton hemkommen ifrån Sällingaryd, finner jag, att du ännu icke haft godheten bevärdiga mig med någon skrifvelse.

Ja, i anledning häraf torde det icke förefalla dig underligt om jag vågar fråga anledningen att rent af förgäta den gamle Gubben? Det synes, som du icke kände mig, och saken kan derför bero, om du så finner för godt — Af lidningen ser jag, att ansökning till Allmunderyd utgår med morgondagen. Skulle det rogat dig söka, vore det kärt

få veta det, i annat fall, må det blifva derför. . . Kostnader och utgifter föranleda mig fråga dig, om du möjligen kan sända mig det enskilda lån du erhöll af mig till din Wexlässa, nemligen: 50 kr ut i en Sedel, kläde till Byxor, 18 riksdaler, kappsäck till Moheda, 1:17... (Här uppräknas flera ting, skulden totalt 64 riksdaler och 50 öre)

För dessa 64,50 har jag, eller rättare sagt, måste jag genast låna penningar för andra skuldens betalande för min afledna Gumma. Nu hotas jag betala dessa åter. Och blott Gud vet allena, när Gummans skulder tryta... Är in och är ut, har jag försökt betala alla som haft att fördras av henne, till undvikande af den dödas nackdel. Men: Jag är gammal, och tröttnar vid sträfvet. . . Bergholts har sändt en obekant räkning på 8 Rdl vilken han haft artigheten (sic!) transportera på annan person, för att kunna lagaöka mig. Men ehuru skulden aldrig är min, skall på ett eller annat vis, Olle motas i grinden. Dock går det inte utan kontant. (Här byter den gamle fadern ämne, berättar om en gemensam vän som fått sin dödsdom: Kräfta i magen, och "hervid föllt strida tårar. Men: Hvad får girigboken med sig i grafven?") Hur är det med ditt förhållande till dina pastoratsböor? Är det godt eller ej? För nu se, om du anser din gamle fader värd ett svar på sin skrifvelse. I annat fall, skall jag visst icke falla dig besvärlig.

Regina (dotter-syster, sedermera i prästhuset i Urshult) hel-sar hjerteligen, jemte mig, din alltid tillgifne fader: C Widerström".

För den fine gamle mannens skull önskar man hundra år efter brevels skrivande att avsändaren fick ett svar.

HELGA LINDBERG

Viderström och kvinnorna

Mången mer än jag drog väl på munnen, då vi i Urshults-reportaget om kyrkliga klenoder, målningar m fl ting i nämnda sockens kyrka, läste om forna kyrkoherdens, dr Widerströms ord, då han ville utbyta en kvinnomålning:

— Tag bort den! Här finns nog av fruntimmer, i alla fall.

Denne man, som enligt bestämda och klara traditionskällor endast räckte fingret, ej hela sin "helgade" hand till kyrkotagningshustrur, dessa, som skulle bli "renade" i då gängse ceremonier efter barnfödandets skändlighet inom äktenskapet, han KUNDE, han. Synd att han levde i 1800-talsdunklet, då allmogens trodde att prästen alltid var Guds närmaste hantlangare. Säkert skulle han i dag ha varit en god medlem i Kyrklig samling, de män, som tar ställning till vilket kön en person har för att få verka för Guds rike från en statskyrkans predikstol.

Personligen skulle jag med outhäglig fröjd velat ha ett samtal med honom. Jag säger detta honnigsent, men olycksbådande. . . Då fattiga bönder klagade över att Widerströms kor ätit upp deras värsädda säd, körde denne gudsman ut dem. Detta har barn till slika bönder i Urshult, så sent som 1960 berättat för mig.

H L

73 02 02

Vi klagat ofta över att vi blir bara nummer i denna datars tidsålder. Men inget är nytt under solen . . . Visste ni, t ex, att redan doktor C W Widerström i Urshult använde nummer istället för namn. Jodå. Han hade ett fullt utbildat nummersystem vid sin konfirmationsundervisning.

C W Widerström blev kyrkoherde i Urshult 1876. Han gick ur tiden 1913. Den gängse var det stora konfirmandkullar i socknen. 1879 fanns 180 läsharn. 1895 var antalet 133. Widerström hade mycket svårt för att lära sig namn. Istället nummerade han konfirmanderna efter ett mycket förträffligt system. Det var så här:

Nummersystemet byggde på gårdarnas ordningsföld i husförhörböckerna. De konfirmander, som fick numren 1—50 tillhörde de gårdar, som återfanns i husförhörboken nr 1 osv. Barnen var sedan indelade i grupper med omkring 20 i vardera. Siffer-systemet fungerade så att varje grupp bildade en avdelning och hade sin bestämda plats i sockenstugan vid läsningen. När läxförhören kom ropade doktor Widerström upp ett nummer. Innehavaren fick ställa sig i mittgången och läsa upp sin läxa.

Widerström förde noggranna anteckningar om läsbarnens läxtunskaper. Om något nummer inte klarade sina uppgifter kallade doktorn vederbörande till enskilt förhör på pastorexpeditionen. Det förhöret skedde då inför de besökande på expeditionen. Och denna tentamen var alla urshultsungdomar rädda för.

CLERK

Fiske och nät i Mien

Jag har vid ett par tillfällen konstaterat att någon — VEM? — låter sina nät ligga i sjön alldeles för lång tid. Det kan handla om flera dagar upp till en vecka.

Nät läggs som bekant ut på eftermiddagen/kvällen och vittjas morgonen därpå.

Allt annat är djurplågeri och strider mot alla regler.

Det borde inte vara omöjligt att spåra ägarna till de plastdunkar som dag ut och dag in ligger och flyter på samma ställe, varför jag uppmanar de som har båt att kolla om de ev. är försedda med namn, alternativt att alla håller koll på vem som placerar ut dem.

Det är väl inte många som har lust att agera polis, och man kan hoppas på att den/de skyldiga genom detta förstår att de gör fel!

Mig veterligt måste alla som lägger nät ha fiskerätt i Mien? Jag tolkar det alltså som det är någon härifrån....

Claire

En funnen dagbok med Afrikas hemligheter

I en liten butik i ett varmt afrikanskt land går en pensionerad lärare in, hans efternamn är Fernandes, hans förnamn Pius. Butiken är något nedgången, solen lyser med sin värme genom fönstret och Pius vill kanske köpa något till middagen. Men det är inte det som blir det allra intressantaste den dagen, det är något annat. Hans blick faller på en liten bok som kommer att väcka hans intresse på allra högsta nivå. Han upptäcker en dagbok som ligger i butiken i Dar es Salaam där han nu befinner sig, Dar es Salaam vid den Indiska Oceanens kust på Afrikas östra sida. Han tar upp den i sina händer och börjar att bläddra och kan inte sluta att läsa den. Vad har han funnit?

Dagbokens ”författare” verkar att vara en engelsk officer med namnet Alfred Corbin som har skrivit om hemligheter. ”Hemligheternas bok” – kitabu cha siri yetu kallar afrikanerna den. ”Han stjal våra själar”, säger de och låter inte alls lyckliga. ”Våra själar blir inlåsta som i en magisk flaska. Han betraktar oss, han håller ögonen öppna hela tiden. Han befattar sig mer med boken än med naturen, han tar med den vart han än går, ut i skogen, upp på berget. Han tar med den när han jagar lejon och visar mer lidelse för boken än för en kvinna.”

En misstänksamhet sprider sig särskilt bland *wazees* – bland de gamle.

Denna konstiga vita mannen kommer år 1913, just innan det första världskriget bryter ut, till en liten stad med namnet Kikono som ligger i den dåvarande brittiska kolonin Kenya. För första gången i sitt liv kommer han till Afrika och med flit tecknar han ner allt han upplever i en dagbok som senare kanske samlar lite damm på en hylla för att åter igen bli upptäckt av Pius i butiken i Dar es Salaam. Alfred Corbin möter Afrika och han möter Mariamu, en afrikansk kvinna med ett vackert, poetiskt namn. Hon utstrålar värme, styrka och livsglädje. Alfred blir betagen och hans liv får nya dimensioner.

Skolläraren Pius Fernandes är arbetslös. Innan dess hade han undervisat en pojkklass som lärde sig grunden för att senare kunna finna sig tillrätta i olika hörn av världen. Eleverna blir senare i livet professorer, affärsmän eller ingenjörer och tillhörde de mer privilegierade i samhället. De lämnade sin lärare kvar och hann springa om honom med flera längder. Läraren Pius är inte ledsen för det. Han ser det som ett bevis på sin egen framgång, att han har hjälpt fram de yngre på sina vägar i livet. Nu får han tid att sysselsätta sig med andra intressanta innehåll. Dagboken väntar.

Pius öppnar boken som består av gulnade sidor som var ”...beklädda med öppna, torra kapslar av kackerlacksägg, insektsrester, som fossil, som släppte ut sin egen förmultnings fräna stoft. Flera sidor var bortrivna, många var nerfläckade; där fanns avsnitt som noggrant hade genomborrats av silverfisk. Bläcket var urblekt, skriften ofta oläsbar.” (Vassanji 1994, s.15)

Alfred Corbin skriver ibland kortfattat och nedklottrat som t.ex. ”Korsade ekvatorn. Parader, middag, dans; vädret underbart så långt...”, ibland tar han sig mer tid och skriver i en snygg lutad handstil längre journalanteckningar. Han verkar att vara en riktig bra brevskrivare, anser Pius.

Alfred hade ju också varit Ugandas guvernör under den senare delen av 40-talet, därefter slutade han med den koloniala tjänsten. När Pius försöker föreställa sig den ende vite mannen i en afrikansk by ser han honom sittande ”...vid ett ohyvlat skevt träbord i sitt primitiva trähus. Ovanför honom, från en bjälke, hänger en susande stormlykta. Utanför, kolmörker interfolierat av ljuset från ett fåtal lampor och ljus. Mannen vid bordet ställer ner glaset som han läppjat på, tar upp sin bläckpenna och skriver i sin dagbok. Genom detta skrivande börjar han att väva den tråd som ska ansluta till mig.” (1994, s.16)

Här uppenbarar det sig hur Pius försöker att komma Alfred och hans dagbok nära, vilket är en förutsättning för ett försök att förstå denna officeraren. Nu vill han återskapa världen i boken och blåsa liv i dess fångade själar.

Man kan läsa i dagboken om den elfte maj 1913; Alfred vaknar mitt i natten och hänförs av ljuden utifrån; ett träd som prasslar, en hyena som skäller och något som han först inte känner igen. Han kan inte tro sina öron när han hör människor som sjunger. Han sätter sig upp och nyper sig i armen. När han går fram till fönstret slutar sången och Alfred börjar att tro på spöken, men det känns lättare när han ser gryningen. Slutligen kommer det fram att det var de indiska shamsierna som vaknar klockan fyra för att be. Han blev väldigt förvånad eftersom det var helt okänt för honom.

En annan dag i maj på förmiddagen klockan tio tar Alfred en promenad till apotekaren Chagpar och passerar då swahili-moskén. Plötsligt hör han fasansfulla skrik från baksidan av huset bredvid – en manlig djup röst och en gäll kvinnlig röst. Han hör ett piskslag och ett hjärtskärande jämmer. Mannen vill jaga bort kvinnan. Alfred går till baksidan av huset för att se efter vad som är på gång. Framför honom står Mariamu. Hon sitter på en stol, båda händerna ligger på huvudet och hon ser helt utmattad ut. Kläderna är sönderrivna på ryggen. Ovanför henne står mannen – exorcisten – och blänger ilsket. Framför den unga kvinnan står ett fat med rökelse varifrån en dimma stiger upp. Modern och fadern står som åskådare och ser på. Alfred reagerar instinktivt och ropar åt mannen att vänta, han tar käppen och en plåtburk ur mannens händer. I burken finns det röd peppar som råkar komma i Alfreds ansikte, han nästan storknar och nyser med full kraft. Men till slut tar han Mariamu med sig, tar kontakt med en missionsstation som sänder iväg två kvinnor till henne.

Senare dyker en morbror upp och börjar att prata om händelsen. Här möts två olika världar, morbrodern börjar att förklara att i den unga kvinnan finns en ande, en *shetani* och den måste drivas ut. Alfred blir upprörd och ifrågakastar deras religion. Morbrodern ger inte upp utan berättar om flickan konstiga beteende. I skymningen hade hon gått till floden för att tvätta sig, just under den tiden som shetanin kom fram. Morbrodern fortsätter ” Som barn hade hon klättrat i det förvridna mbuyu-trädet - Satans hand. Shetanin uppehöll sig i mbuyu-träd...Det var där karavanerna hade vilat. Och fångarna som var för svaga lämnades att dö - byte för lejonerna och hyenorna. Det där förvridna mbuyu-trädet gav en bild av deras dödsångest. Och det hyste deras andar. Några goda, några onda. Flickan hade kommit under deras inflytande.” (1994, s 84).

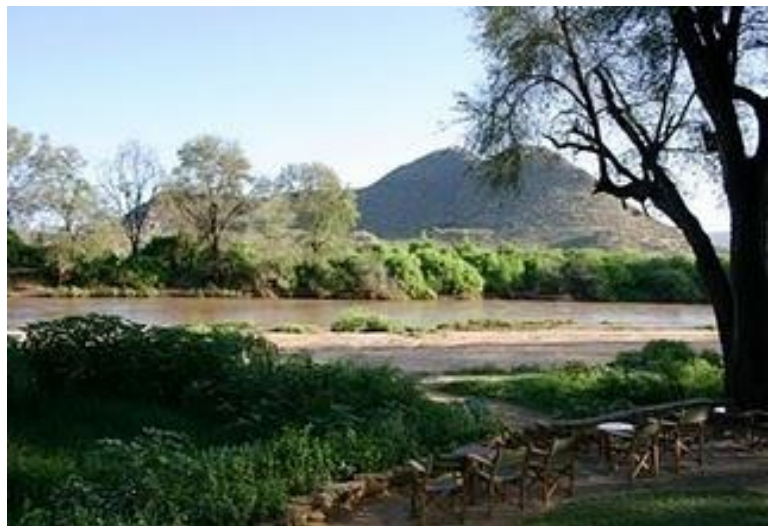
Den annars så tystlåtna Mariamu blev nu till en tigrinna när shetanin trängde in i hennes huvud. Hon hade betett sig som en kvinnlig demon och angripit sina föräldrar, hon hade betett sig oanständigt och skrattat hysteriskt. Det onda måste drivas ut igen.

Alfred och morbrodern enas om att Mariamu stannar ett tag på missionsstationen för att vila upp sig. Själv känner sig Alfred ganska hjälplös och har svårigheter att ta ställning till vad som hade hänt. Men efter några veckor hämtas hon tillbaka av sin släkt p.g.a. att hon frivilligt ville gå tillbaka till sin familj.

Boken kan föra in läsaren i en annorlunda tid och värld och är verkligen läsvärd.

Den som är intresserad hittar mer i *M.G. Vassanji: Hemligheternas bok*, Norstedts Förlag, 1994.

Boel Cederqvist

Sjölanderstämman den 14 augusti 2011

Hade varit trevligt med lite större publik. Härifrån bygden fanns bara 2 personer, C + C. Publiken (vid detta tillfälle ca 15 personer) är en entusiasmerande faktor, utan den kan den vara svårt att agera de glada spelmännen!

Jag undrar i mitt stilla sinne, har någon hand om stugan så att den inte förfaller fullkomligt?
Claire

Vildsvinsgrillning

En fin eftermiddag/kväll i mitten av juni var det vildsvinsgrillning i Bygdegården. Ett 30-tal slöt upp och avnjöt en trivsamt och god måltid.

Grillningen arrangerades av Miengruppen för att dra in lite pengar så vi i fortsättningen kan ge ut denna tidning. Men den som stod för det praktiska var i första hand Jan Sikkema som både hade skjutit och grillat vildsvinet även om vi andra i gruppen också bidrog på olika sätt. Ytterligare en som bidrog var Ina Wetzel som har gamla posten/telestationen i backen ovanför ån i Gäddeviksås som sommarbostad. Inas pappa har nämligen tillverkat det fina roterande spettet som vi använde.

Ang. bygdegården

Boverket har beviljat bidrag till ombyggnad av kök och en brandutgång från ovanvåningen. Dessa pengar tillsammans med kommunens bidrag och egna medel gör att vi nu har möjlighet att renovera. Vi förhandlar med byggfirmor och hoppas att ombyggnaden kommer igång i mitten av december.

Bygdegårdsföreningen måste utföra 525 tim. eget arbete och själva bidra med ca 40.000 kr. Därför är vi tacksamma för allt det stöd ni ger vid t.ex kakkalas och loppmarknad

Bygdegårdsföreningen/Gun Ihlström

Sikfesten

Sikfesten äger rum 19 nov. Det finns platser kvar. Ring Thea Tel. nr 0459-85146 och anmäl er

Händer runt Mien

September:		
Lörd sönd 3-4/9	10:00 – 18:00	Konst- och Hembygdsrundan. Kartor och info hos Björn 0459-851 43
Lörd sönd 3-4/9	10:00 - 17:00	Loppmarknad, Bygdegården i Gäddeviksås Rensa i huset! Alla saker kommer till användning Vi servera äppelkaka. Inlämning: se anslagstavlor.
Tisd 6/9	19:00	Visans Vänner. Viskväll Sjölunden i Ryd
Månd 12/9	18:30	Gympan i Bygdegården börjar. Den fortsätter sedan alla måndagar under hösten.
Oktober		
Lörd 1/10		Bastubaden på lördagarna börjar igen i Bygdegården Damer kl. 14:00 –15:30 Herrar kl. 15:30– 17:00
Lörd 8/10	18:00	Visans Vänner har Ärtsoppekäll Bygdegården Gäddeviksås Ärtsoppa. Äppelkaka & Kaffe. Trubadurer underhåller. Lotterier
Sönd 23/10	14:00-18:00	STORA KAKKALASET i Bygdegården i Gäddeviksås. Ät och drick så mycket du orkar för endast 50 kr.
November:		
Tisd. 1/11	19:00	Visans Vänner. Viskväll Sjölunden i Ryd
Sönd. 6/11		Manusstopp nr 4 -11. Aktiviteter i december 2011 samt januari och februari 2012. Glöm ej att skicka in material. Vad som hänt och kommer att hända. Skriver du på dator: Skicka då gärna på diskett eller e- post. Du kan också be Ferdinand att fota.
Lörd 19/11	18:30	Sikfest i Bygdegården i Gäddeviksås Orkester: Svennes Boka dig redan nu hos Tord och Thea tel. nr 0459-851 46 Obs. Anmälan är bindande sista. Anmälningdag 13/11 Max. 100 deltagare.
December:		
Tisd 6/12	19:00	Visans Vänner har julfest i Bygdegården i Gäddeviksås. Det serveras gröt, skinksmörgås, kaffe och kaka Vi sjunger julens sånger.